

[Kirkeministeren]

menighedsrådsloven af 1922. Dog er det fundet hensigtsmæssigt, at regler om fremgangsmåden ved menighedsråds afgivelse af indstilling fastsættes administrativt, og der er derfor i lovforslaget optaget en bemyndigelse til kirkeministeren til at fastsætte de nærmere regler herom.

I overensstemmelse med gældende praksis foreslås der nu ved lov fastsat regler om menighedsråds medvirken ved ansættelse i visse hjælpepræstestillinger.

Ved lovforslaget begrænses kirkeministerens kompetence ved ansættelse af sognepræst i pastorater, hvor der kun er normeret én sognepræstestilling. Det har i praksis vist sig, at en valgmulighed i den foreliggende situation kun har haft teoretisk betydning.

Kapitel 3 og 4 indeholder regler om menighedsråds medvirken og kirkeministerens udnævnelseskompetence ved ansættelse i stillinger som provst og domprovst. Reglerne er i overensstemmelse med gældende ret.

De efter praksis gældende regler om kompetence til at foretage ansættelse og afskedigelse i stillinger som kirke- og kirkegårdsfunktionær fastsættes med lovforslagets kapitel 5 for første gang i den kirkelige lovgivning.

I lovforslagets kapitel 6 lovfæstes kompetenceregler vedrørende ansættelse i stillinger ved stiftsadministrationerne. Forslaget er i overensstemmelse med praksis på området.

Lovforslagets kapitel 7 indeholder særlige regler vedrørende præsters ansættelsesforhold, om bl.a. tjenestebolig og medhjælp til konfirmandundervisning. Præsters tjenesteboligpligt kan udledes af tjenestemandsløven og har tidligere været fastsat i den ældre kirkelige lovgivning. Af hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende omkring præsters betjening af en sognemenighed, foreslås ved lovforslaget en regel herom på ny optaget i den kirkelige lovgivning. Menighedsrådene forpligtes samtidig til at etablere tjenestebolig.

Reglen om antagelse af hjælp til konfirmandundervisning svarer til den gældende bestemmelse i lov om folkekirkens lønningsvæsen.

Der vil nu med hjemmel i loven kunne afholdes udgifter til det arbejde, der udføres af præster, der er ansat til at betjene institutioner eller grupper af personer, f.eks. fængselspræster og studenterpræster. Herved afhjælpes en skævhed i forhold til sognepræster, der får bevilget

midler til sognearbejde af menighedsrådenes rådighedsbeløb.

Reglerne i kapitel 8 svarer til gældende ret. Reglerne om kompetencen til at fastsætte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår for kirke- og kirkegårdsfunktionærer, om forhandlingsret og om kirkebetjeningens ordning findes for tiden i lov om folkekirkens lønningsvæsen.

Fra menighedsrådsloven af 1922 overføres reglen om pligt for et menighedsråd til at høre en kirkefunktionær i sager vedrørende dennes ansættelsesforhold.

I kapitel 9 videreføres i moderniseret form en regel fra folkekirkens lønningslov om understøttelse til ikkepensionssikret personale i folkekirken.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper og stiftsøvrigheder, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening og samtlige kirkefunktionærorganisationer, har ingen økonomiske konsekvenser for stat eller kommune.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille dette til velvilig behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en kommunal tjenstemandsret. (Organisationsansvar m.v.).

(Lovforslag nr. L 145).

Formålet med lovforslaget er at skabe hjemmel for organisationsansvar på det kommunale tjenstemandsområde. Forslaget herom skal ses i sammenhæng med Finansministeriets lovforslag om ændringer i tjenstemandsloven, hvorefter der indføres organisationsansvar på det statslige tjenstemandsområde.

Endvidere indeholder lovforslaget et forslag om ophævelse af det særlige påtaleudvalg, der kan anlægge sager ved tjenstemandsretten. Efter at den kommunale tjenstemandsret nu har fungeret i nogle år og fastlagt en praksis med hensyn til behandlingen af sager om kollektive overtrædelser, skønnes der ikke længere at være behov for, at kompetencen til at rejse sag ved tjenstemandsretten er henlagt til et udvalg, der er fælles for hele den kommunale sektor.

[Indenrigsministeren]

Endelig foreslås det, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om, at personale ansat på tjenestemandslignende vilkår inddrages under den kommunale tjenestemandrets kompetencer.

Den foreslåede bemyndigelse til indenrigsministeren vil muliggøre, at også fast ansatte budgetmæssigt lønnede personer i Københavns Kommune samt personale ved kommunale fællesskaber, der er ansat på tjenestemandslignende vilkår, vil kunne inddrages under tjenestemandretts kompetence.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Den amtskommunale grundskyldpromille).

(Lovforslag nr. L 146).

Formålet med lovforslaget er at udforme reglerne om den amtskommunale grundskyldpromille, så den amtskommunale grundskyld for skatteårene 1991-93 fortsat skal udskrives med 10 promille.

Lovforslaget skal ses på den baggrund, at den gældende regel om en amtskommunal grundskyldpromille på 10 er fastsat med virkning for skatteårene 1987-90.

Tanken med at fastsætte promillen for denne periode var, at spørgsmålet skulle overvejes i forbindelse med 19. alm. vurdering pr. 1. januar 1990. 19. alm. vurdering er imidlertid blevet udsat.

Det foreslås herefter at forlænge reglen i den kommunale ejendomsskattelovs § 5 om en amtskommunal grundskyldpromille på 10 for perioden 1987-90, så den amtskommunale grundskyld også skal udskrives med 10 promille for perioden 1991-93.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Engell):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om krigsmateriel m.v.
(Lovforslag nr. L 147).

Den 19. maj 1987 vedtog Folketinget et beslutningsforslag, som opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til revision af lov om kontrol med tilvirkning af krigsmateriel m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 626 af 15. september 1986.

Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med folketingsbeslutningen. Der er dog foretaget enkelte ændringer, der ikke er nævnt i folketingsbeslutningen, og der er sket en sproglig og redaktionel modernisering af den gældende lov.

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 46, som blev fremsat den 11. oktober 1988, og indeholder i overensstemmelse med folketingsbeslutningen en afgrænsning af krigsmaterielbegrebet, en bestemmelse om, at regeringen skal afgive en årlig beretning til Det Udenrigspolitiske Nævn, og en bestemmelse om, at den, der nægter at medvirke til udvikling og produktion af krigsmateriel, ikke derved fortaber retten til arbejdsløshedsdagpenge eller sociale ydelser. Det tidligere lovforslags bestemmelse i § 17 om ændringer i våbenlovens eksportbestemmelse, jf. folketingsbeslutningens punkt 2, er ikke medtaget i lovforslaget, idet der under Folketingets behandling af lovforslaget blev rejst tvivl om, hvorvidt regeringens hidtidige restriktive våbeneksportpolitik ville blive opretholdt ved lovændringen. Den restriktive praksis med hensyn til våbeneksport vil således blive opretholdt uændret.

Lovforslaget indeholder herudover en ændring af den gældende lovs bestemmelser om, at en virksomhed, der fremstiller krigsmateriel, skal være 100 pct. dansk ejet og ledet.

Et tiltagende internationalt samarbejde i NATO-regi, herunder mellem europæiske NATO-lande om udvikling og produktion af krigsmateriel, taler for, at man åbner mulighed for, at udenlandsk kapital i begrænset omfang kan indgå som ansvarlig kapital i en virksomhed, der producerer krigsmateriel. En sådan forbedring af danske virksomheders muligheder for at deltage i internationalt samarbejde må for det første forventes at få en umiddelbart gunstig virkning på antallet af danske arbejdspladser. Herudover er det almindelig kendt, at deltagelse i sådanne projekter tilfører danske erhvervsvirksomheder et kendskab til den nyeste indu-